

DOMOCZYĆ (1) *vb pf*

inf domoczyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Upić się: Nie darmo Democillus/ nązwány właściwie/ Iż káždemu domoczyć/ życzy miłościwie.

PaxLiz E4.

Formacje pochodne cf MOCZYĆ.

SB